

Szeged a külföldiek szemével

A jugoszláv sajtó elismerő cikkei

Marton László, az MTI belgrádi tudósítója jelenti:

A Szegedi Szabadtéri Játékok kezdete óta Újvidéken, Szabadkán, és más vajdasági városokban, sőt Jugoszlávia-szerte megnőtt az érdeklődés Magyarországra iránt. Mind többen gondolnak arra, hogy három-négy napra a szomszédos országba látogatnak és megtekintik az európai hírnevű Szegedi Szabadtéri Játékok műsorát. Az érdeklődés érthető. A szabadtéri játékok vonzerején kívül még azt is figyelembe kell venni, hogy a vendégeknek nem kell vízumot felmutatniuk és csupán merő formaiság a határátlépés során az ellenőrzés.

A jugoszláv sajtó nagy terjedelemben foglalkozik a Szegedi Szabadtéri Játékokkal. A Politika csütörtöki számában megállapítja, hogy a Tisza menti város nemcsak paprikáiról híres. »A művészetek kedvelője — írja — a legnagyobb elismeréssel adóznak a szabadtéri színháznak, amely nem kevesebb, mint 7000 néző befogadására alkalmas. Az üléseken ügyesen elrejtett 3000 hangszóró pedig arról gondoskodik, hogy a nézők mindenhol egyformán kristálytiszta hangot élvezhessenek.

Szír vendégekkel a határon

Feltűnően színes autóbusz állt meg tegnap délután a magyar-jugoszláv határállomáson. Felirata számunkra olvashatatlan arab írás, a busz utasai szír tanítók, diákok, újságírók. Hosszú út állt már mögöttük. Szíriából Törökországba mentek, majd Bulgárián át Jugoszláviába, onnan Olaszországba, Svájcba, Németországba, Ausztriába és azután lépték át a magyar határt. A rövid beszélgetés alkalmával a legnagyobb elragadtatással szóltak országunkról, fővárosunkról és sajnálták, hogy csak keveset időzhetnek Szegeden. Összesen negyven napig tart turista útjuk, amelynek — mint említették —, sajnos már vége felé közelednek. A 33 személyből álló csoport vezetője Mohamed Shahin, a szíriai távirati iroda homsi kirendeltségének vezetője, és vele utazott több újságíró is. Az utolsó magyarországi állomásuktól, Szegedtől meleg szeretettel búcsúztak. Jugoszlávián, Bulgárián, Törökországon keresztül térnek vissza Szíriába, azzal hogy a viszonlatásra.

Szegeden van Európa egyik legjobb akusztikai berendezésű színháza — állapítja meg a cikkíró.

A Borba a város és a Szegeden hallott magyar népi muzsika szépségét dicséri cikkében.

Az MTI belgrádi tudósítá-

sához hozzáfűzhetjük, hogy a Dnevnik című tekintélyes napilap mind az újvidéki, mind a szabadkai kiadásában már több terjedelmes cikkben, fényképes tudósításban számolt be elismerően a szabadtéri játékokról és Szeged ünnepi heteiről.

„Otthon érezzük magunkat”

A poznanai lengyel-magyar társaság csoportjának látogatása

Szerdán 36 fős lengyel csoport érkezett. A látogatás azért érdekes, mert már a második, hiszen két évvel ezelőtt is ugyanennyien, ugyancsak autóbusszal jöttek ide Poznanból. A kedves csoport vezetője is ugyanaz: Edmond Tasser országgyűlési képviselő, a poznanai Czigelski Művek lengyel-magyar baráti társaságának elnöke. Az ismétlődő kapcsolat budapesti eredetű. A fővárosi tanács küldöttségével 1962-ben Poznanban járt a szegedi származású Bossányi György is, a Budapesti Kézműipari Tröszt igazgatója. Azóta a mintegy tízezer dolgozót foglalkoztató hatalmas Czigelski Művekkel trösztje baráti viszonyt tart fenn.

Ezek után érthető, hogy a nagy gyár dolgozóinak több mint kéthetes magyarországi programjaikban mindig néhány napos szegedi tartózkodás is szerepel.

Nagy örömmel jöttünk a Tisza-parti fesztivál színhelyére — mondotta tegnap délelben Edmond Tasser. — Valamennyien alig vártuk, hogy megérkezzünk és elsőnek megnéztük az Aida-előadást. Csodálatosan szép volt, s az a vendégszeretet, amelyben itt részesítettek, szinte lenyűgöz bennünket.

Poznanban, gyárunkban már öt éve működik a lengyel-magyar baráti társaság — folytatta. — Minden esztendőben március 15 és április 15 között megszervezzük a lengyel-magyar baráti hónapot. Ilyenkor az üzemen és a városban magyar filmeket vetítünk, magyar könyveket olvasunk, magyar koncerteket rendezünk, fényképtárlatokat mutatjuk be a magyar nép életét. Cikkeket írunk kapcsolatainkról, magyarországi élményeinkről az üzemi és a városi újságokban, ugyanúgy foglalkozunk a barátsággal a helyi rádióban és a televízióban. Társaságunknak 500 tagja van és többen elhatároztuk: a következő esztendőben újból eljövünk Magyarországra és természetesen Szegedre. Itt különösen otthon érezzük magunkat.

M. T.

A szerencsés tízezredik

Az NDK nagykövetsége által rendezett háztartási kiállítás rendezőse — mint már erről korábban hírt adtunk — elhatározta, hogy a bemutató tízezredik és 15 ezredik látogatóját az elsterbergi gyár »Glutos« fürdőkályhájával ajándékozzák meg.

Kedves pillanatok szemtanúi lehettünk tegnap a kiállítás színhelyén, a DÁV Klauzál téri művelődési otthonában. A rendezők nagy izgalommal várták a tízezredik látogatót, aki délelőtt 11 óra körül lépett a terembe. A szerencsés tízezredik, Zsolnai Istvánné három gyermekével érkezett a kiállításra, karján a legkisebbel, a 8 hónapos Andrással.

Azonnal közölték vele, hogy ő a szerencsés, az övé az egyik fürdősobakályha. A boldogságtól alig tudott szóhoz jutni.

— Igazán?! Nagyon köszönöm, erre nem számítottam — mondta boldogan.

Keresve sem találhattak volna megfelelőbb személyt. Zsolnai István, aki az újszegedi ládagyárban dolgozik és felesége, a Szegedi Nőisabó Ktsz dolgozója, ugyanis két éve építettek csinos házaspáros családi házat Gedóban. Fürdősoba is van, de a felszerelése hiányos. Többek között hiányzott eddig a fürdőkályha is.

Az egyik kályha tehát gazdára talált, a másik várja a tízenöttezredik látogatót.

(Liebmann B. felv.)

Kruner Werner, az NDK kiállítás vezetője virággal köszönti a szerencsés családot, a tízezredik látogatót, Zsolnai Istvánnét és gyermekeit

Olyan lesz a holnap, amelyet mai munkánkkal megalapozunk

Beszélgetés az üzemről, termelésről, munkáséletéről a Szegedi Ruhagyárban

A párt helyes politikáját nyugodt körülmények között valósítják meg a Szegedi Ruhagyárban is. A pártunkat nem terhelik nyugtalanító feszültségek, vagy különösebb viták. De ez nem jelenti azt, hogy nincs miről beszélgetni, s az itt dolgozó munkások, műszakiak ne beszélgetnének szívesen különböző kérdésekről. Hát még ha megyei, városi pártvezetők látogatnak el hozzájuk. Így volt ez csütörtökön is, amikor Siklós János elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára egész napos látogatást tett az üzemben Berta István elvtárral, a városi pártbizottság ipari osztályának munkatársával.

A termelést nem lehet csak a mennyiséggel mérni

A munka, mint beszédtéma is rokonszenves a ruhagyárban. S különben is azt tartják; enélkül beszélni a munkáséletéről, bemutatni a gyárat a vendégeknek nem lehet. Gondja ez a gazdaságvezetésnek, a párt és tömegszervezeteknek is. Hiszen az üzemi pártmunka sokféle és sokirányú feladatai középette az itt dolgozó kommunisták állandóan foglalkoznak a legfontosabbal: a termelés problémáival. S hogy eredményesen foglalkoznak, ezt tanúsítják az első félévi termelés számai, amit Berzsényi Lajosnak, a vállalati pártbizottság titkáranak és Szabó Sándornak, az üzem főmérnökének tájékoztatójából ismerhettek meg a vendégek.

Az év első hat hónapjának eredményes munkájáról tanúskodik a 101,3 százalékos tervteljesítés. A gyár éves terve szerint 500 millió forint értékű árut kell gyártani. E félmilliárd számottevő összeg, különösen ha arra gondolunk, hogy az 1957. évi termelési érték összege 75 millió forint volt.

Egy üzem termelését sem lehet csak a mennyiséggel mérni. Fontos a többi között a gazdaságosság is. Elmondották, hogy a 11,3 százalékos alaprentabilitási tervet 12,9 százalékra teljesítették. Ez 3,5 millió forint többletgyertőjelet jelent. Nyereségrészesedésre átszámítva 12 napi keresetnek megfelelő összeg juthat belőle szétosztásra. Már ennyit tartalékoztak, s ezt most jogos örömmel, büszkeséggel mondták el a megyei pártbizottság titkáranak.

Hosszan sorolták a számokat, s talán egész fűzetet lehetne teleírni kitűnő, lelkesítő adatokkal, amelyekre Siklós János elvtárs elismerően mondotta: »Ez igen szép teljesítmény». De meg is kérdezte: »Hogyan érték el e szép eredményt?»

A családi tervek megvalósulása is a gépek mellett dől el

E kérdésre az egész napos beszélgetés során többen válaszoltak, vezetőik, munkások. Tömören így összegezhettük válaszukat. A gyár munkásai nagy érdeklődéssel tanúsítanak a termelés és általában az üzemi élet dolgai iránt. Igen sokan látják már, hogy keresetük, az év végi nyereségrészesedés alakulása, a családi tervek teljesítése, emberi vágyak megvalósulása is végső soron a munkatermekben a gépek mellett, a termelésben dől el. Ezért törődnek is a munkával, a vezetés dolgaival.

A munkásvándorlás erre az üzemre nem jellemző. A műszaki gárda is stabil. E megállapításnál a beszélgetés során hosszan időztek, a kérdések és válaszok gócságára hangzott el. Ezekből kiderült: jó dolog, hogy itt az úgynevezett középvezetők, tehát teremesterek, szalagvezetők, nemcsak felelősei a

termelőmunkának, hanem az üzemrész, a szalag széles jogkörrel ellátott vezetői. Erről a jogkörrel, mint a megbecsülés mérvéről is beszéltek. Egymás után sorolták, milyen intézkedésekkel bővítették e vezetői hatáskörét. Ők engedélyezik a velük együtt dolgozók rendkívüli szabadságát. Rendes évi szabadságuk idejét is velük beszél meg a munkások. Vállalati kilépőt is ők adhatnak, ha a munkás ügyes-bajos dolgainak intézésére munkaidőben kér kilépést. Az természetes, hogy a jutalmazásokról véleményüket figyelembe veszik. A fegyelmeztelenkedőket nemcsak szóban, hanem írásban is figyelmeztethetik. Ez ugyan nem meríti ki az írásbeli figyelmeztetés mérvét, de három ilyen művezetői figyelmeztetés után vállalati fegyelmi bizottság elé kerül a rendbontó, a kötelességét elmulasztó. Ez az önállóság nemcsak a vállalatvezetés elismerését jelenti, hanem része a művezetők tekintélye növekedésének, sőt az úgynevezett vállalati atmoszférájának alakulásának is.

Helyeselte ezt a megyei párttitkár is, mert — mint mondotta — a korábbi évek tapasztalatai bizonyítják, hogy ahol csak mondvasznált hatásköröket adnak az embereknek, ott mindenben a nemtörődömség lesz úrrá. Jelentkezett ez a szegedi ruhagyárban is a korábbi években, amikor mindent a felsőbb vezetők végeztek el, s így nem érezték munkájukért megfelelő felelősséget a művezetők. Ennek konzekvenciáit rendkívül okosan, életszerűen vonta le az üzemi pártbizottság és a műszaki-gazdasági vezetés egyaránt.

Általában jó az emberek közérzete

Sokat beszéltek arról, hogy a ruhagyárban az emberek többsége tudja, mi rejlik a munkahelyi közérzet fogalma mögött. Azok is, akiknek alkotó kedvét felszabadítja és megtermékenyíti a munkahely eredményes légköre, s azok is, akiket korábban rossz emberi tulajdonságok, intrikák és személyi torzalkodások szövevénye keserített el. E kérdésnek, mint a beszélgetés során is kiderült, sokféle ága-boga van az üzemben. Termelési eredményeik is tanúsítják: általában jó az emberek közérzete a munkahelyen és ez egyben kötőanyaga is az üzemszeretnek. Munkások mondták el a pártvezetőknek, hogy kedvük telik az eredményekben, s bíznak a további erőfeszítések sikereiben.

Itt sem könnyű a mindennapi termelőmunka, a gépesítés, s az automatizálás még messze van attól, hogy a ruhagyártás csak gépkezelői tevékenység legyen. De a gépeknek sok közülük van a munkához, s a munkakedvhez is. A vezetők fontosnak tartják, hogy a gépek hibátlanok legyenek, ne bosszantásák a munkásokat, zavartalan legyen a termelés. A zavartalanhoz természetesen a jó gép nem elég. Néha akad a nyersanyagellátás és fékként tapad a termelőmunkára a túrárt gyártmányváltoztatás, a korábban leadott, de visszatérő profil. E kérdés kapcsán kíváncsiak voltak vajon helyesli-e a megyei párttitkár, hogy ismét vizsgálhózták a szövetöltőgyártást. Mikor hallották, hogy ezzel a budapesti üzem

exporttermelését segítik, ami a népgazdaságnak hasznos, megerősödtek abban a tudatban, hogy helyesen cselekedtek a vállalat vezetői, amikor készséggel vállalták ismét a szövetöltőgyártást.

A gyár nemcsak munkahely

A buktatók és a nehézségek ugyan felbosszantják az embereket, de ezek az indulatok is csakamar a bajok eltávolításának munkájában oldódnak fel. S, hogy ez mielőbb bekövetkezzék, ebben sokat segít a felvilágosító munka, a pártszervezetek és a szakszervezet tevékenysége, s az, hogy időben választ adnak a felmerült problémákra.

A gyár nem csupán munkahely — mondták ki beszélgetés közben summázott véleményüket. Valóban ide behordhatják az asszonyok gondjaikat-bajaikat, s itt választ is kaphatnak sok olyan kérdésre, amellyel önmaguk nem tudnak megbirkózni. Ezek a kérdések nemcsak személyi, családi vonatkozásúak, sokkal szerteágzóbbak, a munkásélet tényleges problémáit felelelik. Most is sok kérdésre kértek választ. Így például a gyermeknevelés időszerű problémáira. A munkásasszonyok is keresik, kutadják miért fut néha egy-egy gyermek élete vakvágányra. Az okot keresve a beszélgetés során megállapították, nem helyes, ha a szülők olyan szemléletben nevelik gyermekeiket, hogy úgy tanuljanak, ne kelljen majd munkapad mellé állniuk, amikor felnőtt, kutatólaboratórium állás, hogy mindenki szellemi pályán helyezkedhessen el. Tanuljon a gyerek, de ne azzal a kizárólagos életcéllal, hogy csak az orvosi, vagy más hasonló pályán találhatja meg boldogulását.

A munkásasszonyok észrevételei

A gyermek jövője, a család jelene sokáig volt beszédtéma az egész napos látogatás idején. Munkásasszonyok, családanyák nemcsak a gyáron belüli problémáikat, hanem a gyárkapun kívülieket is feltárták. Miért nincs elegendő zöldség délután a boltokban? Miért nem árulnak zöldsgféléket, előbaromfit szerdán, szombaton, piaci napokon a termelőszövetkezetek? Miért csak a Belvárosban nyitnak tejbüféket, falatozókat? A külső kerületekben meddig kell még reggelként várni a friss kenyérre, péksüteményre? Emlékeztettek arra, hogy régebben délután is volt zöldsgpiac, s így a délelőtti műszakban dolgozók is friss árut vásárolhattak. Miért nem gondolnak erre most is a kereskedelmi vállalatok vezetői?

A hosszú eszmecsere, beszélgetés a késő délutáni órákban ért véget. A kérdésekre, problémákra adott válaszok bizonyára tovább erősítik majd az üzemi légkört, amely itt a munkásélet állandó ható tényezője. A légkört, amiből az öntudat, alkotókészség, életöröm, s nemcsak az a felismerés fakad, hogy olyan lesz a holnap, amelyet mai munkánkkal megalapozunk, hanem tettekre is serkent, és szép sikereket hoz a termelőmunkában.

N. P.